

دکتر علی قاسم‌زاده، شهردار اصفهان:
۳۷۰ برنامه جشنواره کودک
برای برقراری عدالت مکانی در اصفهان پیش‌بینی شده است

جشنواره ویژه

در انتظار مقاومت

شماره چهارم «پشت‌پرده»
ویژه سی‌وهفتمین جشنواره
فیلم کودک و نوجوان منتشر شد

صفحه‌های
همراه

hammahalleh
Isfahan

4349 12 14 128

این روزها هم‌زمان با برگزاری جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، چهارباغ شورو هیجان متفاوتی پیدا کرده است.

پایان رؤیای آبراهام

تحلیل
اکنون در دومین سالروز عملیات طوفان الاقصی
پیمان آبراهام کاملاً به حاشیه رانده شده و در میان افکار عمومی جهان
رژیم صهیونیستی در منفورترین وضعیت خود به سر می‌برد

در دومین سالروز وقوع عملیات طوفان الاقصی، تحلیل‌های فراوان و متنوعی از آن عملیات ارائه می‌شود و بعضاً تلاش شده است تا آکید بر حجم فراوان تلفات انسانی و نیز خسارات مادی متعاقب آن، به نوعی درصد قضاوت و ارزش‌گذاری برای این رخداد برداشته و مهم برانند؛ از همین رو، برخی برای این باورند که چنانچه رهبران و برنامه‌ریزان و مجریان طرح از پیامدهای وخیم این عملیات آگاهی داشتند، از اجرای آن صرف‌نظر می‌کردند و برخی نیز در مقابل، برای باورند که فارغ از پیامدهای ویرانگر این عملیات، درست در هنگامه‌ای که جهان عرب در حال نوعی معامله با اسرائیل و عادی‌سازی روابط خود با صهیونیست‌ها بدون حل مسئله فلسطین بود، گزینه دیگری جز اقدام نظامی برای مقاومت باقی نمانده بود. از نگاه من عملیات طوفان الاقصی نه تنها آخرین گزینه مقاومت که تنها راه باقی مانده برای حل مسئله فلسطین به شمار می‌رفت و در عین حال مورد حمایت غالب فلسطینیان و به طور مشخص غالب جمعیت غزه نیز بود؛ چنانچه در طول دو سال اخیر و به‌رغم محنت‌ها و رنج‌های فراوان مردمان، جز در مواردی معدود، نشانه‌ای از مخالفت یا سرزنش مقاومت به چشم نمی‌خورد. هرچند باید تأکید کرد حماس پرنفوذترین جریان در غزه است، تنها جریان سیاسی موجود در آن منطقه نیست و تشکیلات خودگردان و دیگر جریان‌های سیاسی نیز از بدنه اجتماعی مخصوص به خود برخوردار هستند که منطق اقدام و گزینه سیاست‌ورزی متفاوتی از منطق مقاومت...

محمّد محمودی کیا

شفاف‌سازی درباره پکی «عکس‌دک»

آیا اصفهان واقعا ۷۲ همت مالیات می‌دهد
و ۷ همت بودجه دریافت می‌کند؟

عددی که رئیس اتاق بازرگانی اصفهان، در همایش بررسی چالش‌های ارزی فعالان اقتصادی اصفهان مطرح کردند، به این معنی بوده که هفت همت هزینه عمرانی استانی است؛ یعنی تملک دارایی سرمایه‌ای استانی ما هفت همت و هزینه جاری استانی ما نیز ۳/۵ همت است؛ بنابراین برای محاسبه‌ها باید هزینه جاری ملی استان و هزینه تملک ملی استان استخراج شود؛ هزینه عمرانی ملی در استان نیز از طریق سازمان برنامه و بودجه و خزانه ملی پرداخت می‌شود. اعداد تملک استانی، جاری استانی، جاری ملی و تملک ملی را باید استخراج و سپس محاسبه کرد که سهم استان چقدر می‌شود؛ اما به‌طور معمول استان‌ها بیش از مالیاتی که پرداخت می‌کنند، دریافتی هزینه دارند و تقریباً همگی به‌هنگام خزانه هستند

مهدی طیفانی، نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی

در انتظار مقاومت

سینمای مقاومت چه سهمی از سی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم کودک و نوجوان دارد؟

فیلم سازان مقاومت در مسیر پیشرفت

دفتر شصت برگ: فیلم کوتاه «دفتر شصت برگ» به کارگردانی پیام میرتبریزیان، در فرم و روایت بیشتر به مستندهای بازسازی شباهت داشت و ویژگی منفی غیلم آن جا بود که کارگردان به فرم خودش وفادار نبود و قاب هایی از او می دیدیم، که با فرم مستندنمایی که قبلا نشان مان می داد و در ساخت آن هم نسبتا موفق بود، سنخیت نداشت. بازی های فیلم او در حد متوسط بودند و این مشخص بود که از لحاظ گرافیکی، برای فیلم هیچ تلاشی نشده است. با همه این اوصاف، کارگردانی فیلم را می توان خوب ارزیابی کرد و فیلم را به عنوان یکی از بهترین فیلم های مجموعه سوم نام برد. همچنین این فیلم از معدود فیلم های کوتاه بود که با تشویق حضار در سالن همراه شد.

دینگو: فیلم کوتاه «دینگو»، ساخته محسن عباسی، بیشتر به تیزر فرهنگی می مانست و فاقد داستان و درام خاصی بود. در کارگردانی و طراحی صحنه جزو فیلم های موفق مجموعه سوم بود و توانست که جذابیت بصری خاصی برای مخاطبینش خلق کند. این فیلم با بازیگرهای محلی خوب و با فرم بصری زیبایی توانست لحظات لذت بخشی را برای مخاطبش رقم زند.

روا: این فیلم به کارگردانی زهرا منصوری نیز کارگردانی متوسطی داشت و از لحاظ فیلم نامه بسیار ضعیف بود. تصمیم آخر شخصیت، هیچگونه منطقی مبتنی بر روابط علی و معلولی نداشت و در کل نیز، فیلم فاقد قصه و درامی گیرا بود. فقط برای مان لحظه و تصمیمی را روایت کرد که هیچ منطق قانع کننده ای در دنیای واقعی نداشت. این فیلم در بین تیزرهای فرهنگی نیز جز کارگردانی متوسط-حرف خاصی برای گفتن ندارد.

برهام زمانی
خبرنگار

امسال توانستیم در سینمای ساحل به تماشای مجموعه سوم از فیلم های کوتاه و پویانمایی بنشینیم. فیلم هایی که با موضوعات مختلف و به خصوص مقاومت حضور پیدا کرده بودند، اما امکانات مناسبی برای تماشای آن ها تدارک دیده نشده بود. این فیلم ها مورد بی توجهی قرار گرفتند و سالن های کوچک و حضور نداشتن مخاطبان کودک، باعث شد که در حق سازندگان شان اجحاف شود. امیدوارم که در سال های آینده شاهد چنین بی توجهی به فیلم سازهای نوپای سینمای کودک و نوجوان نباشیم و همچنین آثاری با کیفیت بهتر را در این عرصه و بالاخص فیلم های کوتاه حوزه مقاومت تماشا کنیم. در ادامه به نقدی اجمالی حول چند اثر کوتاه حوزه مقاومت، که در بخش مسابقه فیلم ها و پویانمایی های کوتاه حضور داشتند، خواهیم پرداخت.

سرزمین جوانه های غمگین: پویانمایی «سرزمین جوانه های غمگین» به کارگردانی زینب بدری و تهیه کنندگی محدثه پیرهادی، انیمیشنی با طراحی کودکانه و در فرم نقاشی بود که با تمایز و اتفاقات نمادین و در زمانی کوتاه و به طور موجز توانست بسیار تأثیرگذار باشد و یکی از بهترین فیلم های مجموعه سوم فیلم های کوتاه و پویانمایی بود. فیلمی که به عقیده من بسیار موفق است و با بیان جهان شمولش می تواند مطلوب مخاطبین زیادی باشد.

مقاومت در برابر مقاومت

و بذر ارزش ها را بکارد. اما در این جشنواره، به نظر می رسد سینمای ما از رسالتش عقب نشینی کرده و به جای مقاومت، راه آسان فرار را برگزیده است.

همین عقب نشینی، خودش را در آمار خشک و بی رمق جشنواره در حوزه مقاومت نشان می دهد. فقط ۶ فیلم و پویانمایی کوتاه با موضوع مقاومت در بخش مسابقه، آن هم در جشنواره ای که قرار است بزرگ ترین رویداد سینمای کودک کشور باشد! این عدد نه فقط کم، بلکه نگران کننده است.

از فیلم های کوتاه که بگذریم، جای فیلم های بلند کودک نیز در این جشنواره خالی بود؛ آثاری که بتوانند قصه ای ماندگار بگویند، شخصیت هایی درست بسازند و مخاطب کوچک را تا آخرین دقیقه با خود همراه کنند. نبود فیلم بلند، یعنی نبود جسارت در روایت، نبود سرمایه گذاری بر روی داستان های عمیق تر و نبود ایمان به تأثیرگذاری سینمای کودک به عنوان یک رسانه تربیتی جدی.

جشنواره ای که باید محل نمایش رویاها، شجاعت ها و آرمان های نسل آینده باشد، امسال بیشتر شبیه یک زمین بازی بی صدا بود؛ پر از بادکنک و لیخند، اما بی قصه و بی قهرمان. مگر نه اینکه جشنواره قرار است آینه وضعیت تولید باشد؟ پس این آینه چه تصویری از سینمای کودک امروز ما نشان می دهد؟ تصویری رنگ پریده، محتاط و بی ماجرا. در این میان، مقاومت واقعی، همان است که غایب بزرگ این جشنواره شد؛ مقاومتی در اندیشه، در روایت و در ایمان به اینکه کودک ایرانی شایسته شنیدن قصه های واقعی و بزرگ است.

شیدا کریمی
خبرنگار

سی و هفتمین جشنواره فیلم کودک و نوجوان اصفهان، مثل همیشه پر از رنگ، خنده و ذوق کودکانه بود، اما یک چیز به طور عجیبی در میان رنگ ها کم رنگ شده بود: فیلم های مقاومت!

در سالی که منطقه بیش از هر زمان دیگری درگیر روایت ها و نبردهای واقعی است، سینمای کودک ما در برابر بازنمایی مفهوم مقاومت، مقاومت کرده است. نه از قهرمانان کوچک فلسطینی خبری بود، نه از روایت های کودکانه جنگ و ایثار، نه حتی از آن جنس قصه هایی که به زبان کودک، بزرگی فداکاری را یادآوری کنند.

آیا مقاومت، مفهومی سنگین و نامناسب برای دنیای کودک است؟ یا این نگاه، حاصل نوعی راحت طلبی فرهنگی و ترس از مواجهه با موضوعات جدی در سینمای کودک است؟

واقعیت این است که کودکان امروز بیش از هر زمان دیگری با تصاویر جنگ، ظلم و نابرابری در رسانه های جهانی مواجه اند. حذف مقاومت از جشنواره، نه به معنای محافظت از دنیای کودک، بلکه به معنای سپردن ذهن او به روایت های دیگر است.

سینمای کودک قرار نبود فقط سرگرم کند؛ قرار بود تربیت کند، آگاه کند

احساساتی به رنگ سینما

بررسی میزان تاثیرگذاری سینما بر شکل‌گیری و جهت‌دهی احساسات و عواطف کودک و نوجوان

زهره قصری

خبرنگار

هیچ احساسی در خلأ شکل نمی‌گیرد. شادی، خشم، ترس یا امید، همان قدر که از دل تجربه‌های فردی ما زاده می‌شوند، به شدت هم محصول قواعد و هنجارهای فرهنگی جامعه‌اند. جامعه برای هر احساسی زمان و مکانی تعیین می‌کند؛ شادی در جشن‌ها، غم در سوگ، سکوت در جمع‌های رسمی و خشم در برابر بی‌عدالتی. این «دستورالعمل فرسیمی احساسات» در طول زندگی همواره همراه ماست و به آنچه حس می‌کنیم و آن‌گونه که آن را بروز می‌دهیم جهت می‌دهد.

جامعه و فرهنگ؛ طراحان نامرئی احساسات

از نگاه جامعه‌شناسی احساسات و عاطفه‌ها صرفاً امری زیستی نیستند، بلکه در بستری اجتماعی ساخته می‌شوند.

بسیاری از ما فکر می‌کنیم که ریشه احساسات درونی مان، ابعاد زیستی، روانشناسی یا حتی هورمونی هستند. اما جامعه‌شناسان معتقدند که فرهنگ و جامعه نقشی غیرقابل انکار در شکل‌گیری و جهت‌دهی احساسات درونی افراد دارند.

درواقع این خانواده، مدرسه، گروه دوستان و در کل جامعه است که به ما می‌گوید چه احساسی شایسته است و چه احساسی نه. به عبارت دیگر ما در فرایند رشد و جامعه‌پذیری یاد می‌گیریم که در موقعیت‌های مختلف چه احساساتی داشته باشیم و کدام یک از آن‌ها را به چه شکلی بروز

دهیم. برای مثال، در بسیاری از فرهنگ‌ها گریه کردن در ملا عام نشانه ضعف قلمداد می‌شود، اما در آیین‌های جمعی سوگ، همان گریه نوعی احترام و همبستگی به شمار می‌رود. بنابراین، احساسات همیشه «فردی» به نظر می‌رسند، اما ریشه‌هایشان در زمین اجتماعی و فرهنگی کاشته شده است.

کودکی و نوجوانی؛ دوران احساسات بی‌دفاع

کودکان و نوجوانان بیش از هر گروه دیگری در معرض تاثیر این هنجارهای فرهنگی‌اند، چرا که هنوز توانایی پردازش و مدیریت پیچیدگی‌های احساسی را به‌طور کامل نیاموخته‌اند. کودک نمی‌داند چرا باید در موقعیتی بخندد و در موقعیتی دیگر گریه کند؛ او این قواعد را از محیط می‌آموزد. نوجوان، نیز در جستجوی هویت خویش، احساسات را نه تنها تجربه می‌کند، بلکه آن‌ها را به عنوان بخشی از تعریف «خود» به کار می‌گیرد. همین بی‌دفاعی و ناپختگی، آنان را به خاک حاصلخیزی برای هر نوع جهت‌دهی عاطفی بدل می‌کند.

سینما؛ آموزگار خاموش احساسات

در این میان، سینما حضوری پررنگ دارد. فیلم‌ها تنها روایت‌گر داستان نیستند، بلکه کارگاه‌های نامرئی آموزش احساسات‌اند. کودک در سالن تاریک یا پای صفحه تلویزیون، با هر خنده قهرمان یاد می‌گیرد شادی یعنی چه، با هر اشک شخصیت اصلی، معنای غم را درونی می‌کند و حتی ترس و شجاعت، امید و یأس، در قالب صحنه‌ها و دیالوگ‌ها به او آموزش داده می‌شوند.

همچنین سینما می‌تواند دریچه‌ای برای پرورش همدلی باشد؛ وقتی کودک با شخصیت دیگری

همراه می‌شود، رنج و شادی او را حس می‌کند و می‌آموزد که دیگری هم جهان عاطفی دارد. برای نوجوانان نیز، سینما بیش از هر چیز یک آینه است. نوجوانی که در پی کشف هویت عاطفی خویش است، در پرده سینما مدل‌های گوناگونی از عشق، اعتراض، خشم و امید را می‌بیند. گاه نخستین تجربه عاشقانه یا نخستین مواجهه شدن با اندوه را نه در زندگی واقعی، که در فیلمی که او را به شدت تحت تاثیر قرار داده، تجربه می‌کند. در اینجا است که قدرت جهت‌دهنده سینما بر احساسات نوجوانان آشکار می‌شود؛ سینما می‌تواند الهام‌بخش و پرورش‌دهنده باشد یا برعکس، آنان را اسیر رویاپردازی‌های سطحی و کلیشه‌ای کند. نمونه‌ای قابل بررسی برای نمایش این موضوع، انیمیشن «بچه زنگ» است. داستان این انیمیشن درباره محسن، پسربچه‌ای است که شیفته ابرقهرمان‌های فیلم‌ها و داستان‌هاست و در یک ماجراجویی با ببری مواجه می‌شود که گونه‌ای در حال انقراض است و تصمیم می‌گیرد او را نجات دهد.

تاثیرگذاری سینما و داستان بر روی احساسات کودک و جهت‌دهی به آن، از چند زاویه در این انیمیشن قابل بررسی است: محسن به وضوح الگوی «قهرمان» را درونی‌سازی می‌کند. وقتی کودکی با شخصیتی هم‌ذات‌پنداری می‌کند، یعنی فکر می‌کند من شبیه او هستم یا می‌توانم شبیه او باشم. به همین خاطر رفتارها و پاسخ‌های هیجانی (شجاعت، عطوفت، مسئولیت) به عنوان «چیزهایی که قهرمان‌ها انجام می‌دهند» در الگوی عاطفی او تثبیت می‌شوند.

فیلم با قرار دادن شخصیت در موقعیت «نجات حیوان مظلوم» یک قاعده احساسی تولید می‌کند؛ «در مواجهه با آسیب طبیعت باید همدلی و اقدام

نشان دهی». این‌گونه قواعد به کودک می‌گویند چه احساسی مناسب است و این احساس باید منجر به انجام چه رفتاری شود.

ریتم تند، موسیقی ضربان‌دار و صحنه‌های اکشن انیمیشن، احساس هیجان و برانگیختگی را در کودک ایجاد می‌کنند. نکته جالب این است که وقتی کودک در حالت هیجان است، پیام‌های اخلاقی فیلم در ذهن او بیشتر و عمیق‌تر نفوذ می‌کنند و تاثیرگذاری بیشتری دارند.

کلام آخر

سینما و فرهنگ در تعامل با یکدیگر، نقشی بنیادین در ساختن زبان احساسات نسل جدید ایفا می‌کنند. اگر جامعه از طریق هنجارهای پنهان، قواعد عواطف را تعیین می‌کند، سینما این قواعد را برای کودکان و نوجوانان به تصویر کشیده و بازآفرینی می‌کند. آن‌ها بی‌دفاع‌تر از هر کس دیگر این پیام‌ها را دریافت می‌کنند و از دل آن‌ها جهان عاطفی آینده‌شان را شکل می‌دهند. به همین دلیل، هر فیلم و هر روایت سینمایی می‌تواند چیزی فراتر از سرگرمی باشد؛ بخشی از آینده‌ی احساسات و عواطف یک جامعه.

بخش بین‌الملل خارج از فوکوس

پرسش‌های بی‌پاسخ

اما با دیدن جدول امسال، سولاتی در ذهنم شکل گرفت؛ بخش بین‌الملل کجاست؟ فیلمسازان خارجی چه کسانی هستند؟ آیا اصلاً در جشنواره حضور دارند؟ فیلم‌ها را چه کسانی می‌بینند و داوری می‌کنند؟ آیا هنوز کودکان داور از دیگر کشورها دعوت می‌شوند؟ اگر نه، پس تکلیف جوایزی مانند «پروانه زرین» چه می‌شود؟

برای یافتن پاسخ این پرسش‌ها، چندین بار با محمدرضا تشکری، مسئول بخش بین‌الملل جشنواره تماس گرفتم. امیدوار بودم گفت‌وگویی کوتاه داشته باشم تا روشن شود این بخش فعال است یا نه و آیا هنوز تعامل فرهنگی میان کودکان کشورهای مختلف برقرار می‌شود یا خیر. اما متأسفانه هیچ پاسخی دریافت نکردم. این سکوت، شاید نشانه مشغله باشد، اما نتیجه‌اش برای مخاطبان یکی است: بی‌خبری از بخشی که باید قلب تپنده بین‌المللی جشنواره باشد.

وقتی جشنواره فقط در شعار بین‌المللی می‌شود

سؤال اصلی اینجا است: اگر خبری از حضور کودکان داور خارجی نیست، اگر فیلمسازان کشورهای دیگر به ایران نیامده‌اند، اگر نشست‌های گفت‌وگو و تعاملات فرهنگی حذف شده‌اند، پس جشنواره در کجای مسیر بین‌المللی بودن ایستاده است؟ چرا در افتتاحیه و نشست‌های خبری حتی اشاره‌ای به این بخش نمی‌شود؟ آیا صرفاً اکران چند فیلم خارجی در چند سانس محدود، کافی است تا عنوان «بین‌المللی» را بیدک بکشیم؟ چرا تنها تعداد محدودی از فیلم‌ها تنها در سینما ساحل و چارباغ به نمایش درآمد؟

در نهایت سهم ما از بین‌الملل جشنواره سولات بی‌پاسخ ماند و چند عکس از مهمانان و داوران خارجی در خبرگزاری‌ها. به همین دلیل این یادداشت نوشتم، اما با امید؛ امید به اینکه اگر بخش بین‌الملل واقعا فعال است، پاسخی داده شود. شاید مسئولی بخواند و گفت‌وگویی انجام شود تا مردم و خبرنگاران بدانند که در پشت‌صحنه چه می‌گذرد؛ چرا که بخش بین‌الملل فقط بخشی تزئینی برای پر کردن پوستر جشنواره نیست؛ روح ارتباط و دوستی در سینمای کودک است. وقتی در سطح شهر برای اکران‌های عمومی و برنامه‌های جنبی تبلیغات گسترده داریم، چرا خبری از معرفی این بخش نیست؟ سهم اصفهان در برگزاری و میزبانی از مهمانان خارجی چیست؟

اگر قرار است جشنواره کودک اصفهان همچنان «بین‌المللی» بماند، باید دوباره به اصل خود برگردد؛ به تعامل، به گفت‌وگو، به دوستی و به جهانی که از نگاه کودک دیده می‌شود. جشنواره کودک، تنها محل نمایش فیلم نیست؛ جایی است برای ساختن تجربه‌های مشترک میان کودکان جهان.

اگر این تجربه از میان برود، اگر تعامل فرهنگی جای خود را به بی‌تفاوتی بدهد، جشنواره به بین‌المللی می‌ماند و نه کودکانه. بخش بین‌الملل، نه با چند عنوان ترجمه‌شده در جدول اکران، بلکه با حضور زنده کودکان، فیلمسازان و گفت‌وگوهای انسانی معنا پیدا می‌کند.

مریم سادات موسوی

خبرنگار

در حالی که جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در اصفهان برگزار می‌شود، امسال نشانی از شور و تعامل فرهنگی بخش بین‌الملل در آن دیده نمی‌شود.

غیبت محسوس در جدول اکران

وقتی به جدول برنامه‌های سینماهای جشنواره نگاه می‌کردم، نام چند فیلم خارجی در میان آثار به چشم می‌آمد؛ فیلم‌هایی از بخش بین‌الملل جشنواره. طبیعی است که جشنواره‌ای با عنوان «بین‌المللی» دربرگیرنده آثاری از کشورهای مختلف جهان باشد؛ از انیمیشن و فیلم کوتاه گرفته تا فیلم‌های بلند داستانی.

هر سال از میان این آثار، بهترین‌ها جوایز گوناگونی دریافت می‌کنند؛ از جمله جایزه بهترین فیلم از نگاه داوران کودک و نوجوان، جایزه سیف و جایزه داوران اصلی جشنواره. بخش بین‌الملل همواره فرصتی ارزشمند برای گفت‌وگوهای فرهنگی و ایجاد پلی میان فیلمسازان ایران و جهان بوده است. اما امسال همه چیز متفاوت به نظر می‌رسد؛ انگار این پل ارتباطی فرو ریخته است.

خاطره روزهایی که جشنواره واقعا بین‌المللی بود

در دوره‌های گذشته، به‌ویژه حوالی دوره‌های بیست‌وهفتم و بیست‌وهشتم یا حتی همین یکی دو دوره قبلی جشنواره، کشورهای مختلف حضور پررنگ و جذابی در اصفهان برای این رویداد داشتند.

آن روزها، نه فقط فیلمسازان، بلکه گروهی از کودکان و نوجوانان از کشورهای گوناگون به عنوان داور به ایران می‌آمدند، فیلم‌ها را می‌دیدند، در نشست‌های گفت‌وگو شرکت می‌کردند و حتی برنامه‌های فرهنگی و تفریحی متنوعی برایشان تدارک دیده می‌شد؛ از بازدید از اماکن تاریخی اصفهان گرفته تا آشنایی با فرهنگ ایران. در آن فضا، زبان مشترک کودکی جای همه زبان‌های رسمی را می‌گرفت.

بچه‌ها با وجود تفاوت در زبان و ملیت، با هم حرف می‌زدند، از فیلم‌ها می‌گفتند، از علاقه‌هایشان، از دنیای رنگی سینما. حتی دوستی‌هایی میانشان شکل می‌گرفت که گاهی سال‌ها ادامه پیدا می‌کرد. نمایش‌های ویژه برای این گروه در سال‌های خاص برگزار می‌شد و در گوشه‌گوشه جشنواره، حضور آن‌ها حال‌وهوای متفاوتی به شهر می‌داد؛ نوعی حس جهانی بودن که امسال به‌شدت غایب است.

در حاشیه یک خبر خوب

ریحانه هاشمی

خبرنگار

آماده‌سازی سینمای رویا شهر که کمتر از پنج‌ماه است افتتاح شده، برای اینکه میزبان اکران فیلم‌های جشنواره باشد، نیازمند پیگیری‌ها و برنامه‌ریزی‌های بیشتر بود. بسیاری از مردم هنوز از افتتاح این سالن اطلاع ندارند و در این شرایط بدیهی است که اگر بخواهند به تماشای فیلم‌های جشنواره بنشینند، پردیس سینمایی سیتی سنتر را که برایشان نامی آشناست، انتخاب می‌کنند.

به نظر می‌رسد مسئولان اجرایی جشنواره که میزبانی سالن‌ها را در اختیار دارند، در زمینه تبلیغات شهری و فضای مجازی می‌بایست عملکرد بهتری از خود نشان می‌دادند. بنابراین که در سطح شهر نصب شده، فعلاً اشاره چندانی به اکران فیلم در این سالن سینمایی ندارند و بیشتر بر بحث جشن کودکان در محوطه شهر رویاها پرداخته شده است. صحبت با مسئول گیشه سینمای رویا شهر نشان می‌دهد در مدت سه روز، فروش چندانی برای این سالن ثبت نشده و تا عصر روز سوم نیز حدود ۴ بلیت برای یک سانس فروخته شده است.

البته از شهر رویاها خبر خوبی نیز به گوش می‌رسد. در این مکان هر روز صبح جشن کودک و نوجوان برگزار می‌شود که بین هزار تا ۲ هزار دانش‌آموز در این برنامه‌ها حضور داشته‌اند. نکته جالب توجه و قابل تقدیر این است که به گفته مسئولان جشنواره بسیاری از این دانش‌آموزان از مناطق کم‌برخوردار در این جشن حضور پیدا می‌کنند. اضافه‌براین، این برنامه به گونه‌ای ترتیب داده شده که کودکان اتیسمی و دارای معلولیت نیز بتوانند در این جشن‌ها حضور داشته باشند.

جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان اصفهان در حالی سومین روز خود را پشت سر گذاشت که برنامه‌های جانبی این جشنواره به خصوص در چهارباغ توانست توجه بسیاری از مردم را به خود جلب کند. اما در کنار چهارباغ، چند مکان دیگر نیز میزبان برنامه‌های جنبی جشنواره امسال فیلم کودک و نوجوان می‌باشد که یکی از آن‌ها شهر رویاها و سینمای رویا شهر است در آنجا قرار دارد.

برای اینکه بتوانیم یک ارزیابی از برگزاری برنامه جانبی جشنواره در این مکان داشته باشیم سری به آنجا زدیم. وارد مجموعه شهرپاری شهر رویاها که شدم، انتظار داشتیم با حضور زیاد خانواده‌ها مواجه شویم؛ ولی انگار نه انگار که شهر رویاها و سالن تازه افتتاح‌شده رویا شهر یکی از مکان‌هایی است که میزبان اکران‌های مردمی جشنواره سی‌وهفتم است؛ نه از بنر و تبلیغات آنچنانی در محوطه خبری است و نه کسی از مردم خبری از جشنواره دارد. فقط در ورودی پارک یک بنر از پوستر جشنواره و یک بنر از اولین جشن کودک و نوجوان نصب شده است. حتی در ورودی سینما هیچ بنری از جشنواره نبود.

صدای خاموش کودکان بانیازهای ویژه در پرده نقره‌ای

نگاه به حضور کودکان با نیازهای ویژه در فیلم‌های کودک و نوجوان

حاجیه عباسی
خبرنگار

فیلم‌ها باید به گونه‌ای ساخته شوند که تمامی ابعاد زندگی کودکان با نیازهای ویژه، نه فقط معلولیت یا ویژگی خاصشان، به تصویر کشیده شود. همچنین نیاز به فراهم آوردن امکانات فنی و فضاسازی مناسب برای بازیگران با نیازهای ویژه در فضای تولید فیلم، یکی دیگر از زمره چالش‌های عملی است که باید به آن توجه شود.

اهمیت فرهنگی و تربیتی حضور کودکان با نیاز ویژه در سینما

فیلم‌های کودک و نوجوان از اصلی‌ترین منابع آموزشی و فرهنگی برای نسل جوان هستند. حضور و بازنمایی کودکان با نیازهای ویژه در این آثار ضمن افزایش آگاهی عمومی، می‌تواند فرهنگ پذیرش، همدلی و حمایت از این گروه در جامعه را شکل دهد. کودکانی که این فیلم‌ها را می‌بینند، می‌آموزند با تفاوت‌ها چگونه همزیستی کنند و نگاه تحقیرآمیز را جایگزین احترام و پذیرش سازند. علاوه بر حضور در فیلم‌ها، یک سازوکارهای حمایتی و پشتیبانی نیز باید در کنار تولید و نمایش فیلم‌های مرتبط شکل گیرد تا فضایی فراگیر و برابر برای کودکان با نیازهای ویژه فراهم شود. همکاری نهاد‌های فرهنگی، آموزشی، حمایت اجتماعی و خانواده‌ها نقش بسیار مهمی در این زمینه ایفا می‌کند. فراهم آوردن آموزش‌های تخصصی برای بازیگران و تیم‌های فیلم‌سازی، تجهیز محیط‌های آموزشی و فرهنگی با امکانات مناسب و ایجاد فرصت‌های برابر برای حضور این کودکان، از جمله ضرورت‌هایی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

نگاهی به برخی آثار سینمایی ایران

در عرصه سینمای کودک و نوجوان ایران، نمونه‌های معدودی از فیلم‌هایی که با رویکردی جدی و انسانی به کودکان با نیازهای ویژه پرداخته‌اند، به چشم می‌خورد. به جز فیلم برجسته «باغ کیانوش»، «بچه‌های ابدی»، «آثاری مانند برخی مستندها و فیلم‌های کوتاه با پیام‌های آموزشی و اجتماعی توانسته‌اند گام‌هایی در این مسیر بردارند، ولی غالباً به دلیل مسائل ساختاری، کمبود تخصص بازیگری برای چنین نقش‌هایی، محدودیت‌های بودجه‌ای و عدم حمایت گسترده، حضور این کودکان در قالب سینما محدود و گاه سطحی باقی مانده است. با این حال، همین آثار معدود نشان دادند که حضور آگاهانه و جدی کودکان با نیازهای ویژه می‌تواند بر کیفیت و عمق روایت‌های سینمایی کودک و نوجوان بیفزاید و اثر هنری را به فضایی انسانی‌تر، متنوع‌تر و در نهایت متعهدتر تبدیل کند. این نوع فیلم‌ها به مخاطبان کودک و نوجوان امکان می‌دهند دنیایی گسترده‌تر، متنوع‌تر و محترم‌تر را بشناسند و به جای طرد یا تحقیر، پذیرش و احترام را بیاموزند.

راهکارها و پیشنهادها برای بهبود نمایندگی

برای ارتقای کیفیت حضور کودکان با نیازهای ویژه در سینمای کودک و نوجوان، اقدامات زیر ضرورت دارد: آموزش جامع و تخصصی فیلم‌سازان، فیلمنامه‌نویسان و دیگر عوامل هنری در شناخت نیازهای واقعی کودکان با شرایط ویژه و چالش‌های یادشده. همکاری و مشارکت فعال با مراکز آموزشی و حمایتی، انجمن‌ها و نهاد‌های مرتبط جهت جذب و آموزش بازیگران واقعی با نیازهای ویژه. فراهم آمدن امکانات و زیرساخت‌های فنی و محیطی برای مناسب‌سازی فضاهای فیلم‌برداری، آموزش و نمایش به منظور افزایش دسترسی و راحتی بازیگران دارای شرایط خاص. افزایش حمایت‌های مالی و معنوی از تولید آثاری که نمایندگی درست، مثبت و انسانی کودکان دارای نیازهای ویژه را انجام می‌دهند. تقویت بستر نقد و تحلیل تخصصی هنری این آثار در رسانه‌ها، جشنواره‌ها و محافل فرهنگی برای ارتقای جایگاه آن‌ها. نمایش کودکان با نیازهای ویژه در سینمای کودک و نوجوان، پلی بین عدالت اجتماعی و هنر است. حضور پررنگ، عمیق و انسانی این کودکان در فیلم‌ها، موجب ارتقای آموزش همگانی، فرهنگ‌سازی و گسترش همدلی در میان مخاطبان با پیش‌فرض‌ها و شرایط متفاوت می‌شود. همچنین این حضور به خودکودکان احساس ارزش، توانمندی و مشارکت می‌دهد و فضایی برابر را برای آنان فراهم می‌کند. سینمای کودک و نوجوان ایران با سرمایه‌گذاری هدفمند و برنامه‌ریزی دقیق می‌تواند به نقش تعیین‌کننده‌ای در تغییر نگرش‌های محدود و سنتی نسبت به کودکان با نیازهای ویژه دست پیدا کند و به سوی ساخت جامعه‌ای برابر، فراگیر و فرهنگی‌تر گام بردارد.

نقش اصلی والدین در فیلم «شهر آرزوها»

نقد و بررسی فیلم «شهر آرزوها» به کارگردانی محمدتین اوجانی

شیمافرغی
خبرنگار نوجوان

فیلم «شهر آرزوها» به کارگردانی متین اوجانی و تهیه‌کنندگی بهروز مفید، اثری کودک‌محور، تربیتی و تخیلی است که تلاش دارد پیام مهمی درباره نقش والدین در زندگی فرزندان منتقل کند. داستان با ایده‌ای خلاقانه آغاز می‌شود؛ جایی که جای پدر و مادرها با بچه‌ها عوض شده و همین مقدمه، فضایی طنزآمیز و خیال‌انگیز برای ورود به قصه فراهم می‌کند. در ادامه داستان، با سفر والدین و ورود بچه‌ها به دنیایی عجیب و خیالی به نام «یواشک‌آباد»، ماجرا شکل تازه‌ای به خود می‌گیرد. اینجا جایی است که شیطان تلاش می‌کند کودکانی را که آرزوهایشان برآورده نشده به سمت خود بکشد. یکی از سکانس‌های پرمفهوم و خلاقانه، جایی است که شیطان از طریق آینه، زشتی را زینا نشان می‌دهد؛ استعاره‌ای هوشمندانه از فریب‌های دنیای امروز که می‌تواند برای کودکان آموزنده و قابل درک باشد. از نظر بصری، «شهر آرزوها» با استفاده از هوش مصنوعی و جلوه‌های ویژه توانسته بخشی از فضاهای خیالی، به‌ویژه سکانس‌های یخی، را جذاب و متفاوت به تصویر بکشد. هرچند در برخی صحنه‌ها، مانند سوار شدن دو شخصیت دزد در قایق، جلوه‌ها بیش از حد مصنوعی به نظر می‌رسند و از باورپذیری روایت می‌کاهند.

پیام اخلاقی و انسانی فیلم آشکار و قابل درک است: حتی در میان مشغله‌های روزمره، حضور عاطفی پدر و مادر برای فرزندان حیاتی است. اثر با زبانی ساده و کودکانه اما هدفمند، این پیام را به‌طور مستقیم منتقل می‌کند. با وجود این نقاط قوت، ضعف‌هایی نیز به چشم می‌خورد. از جمله بازی و شعرخوانی شخصیت «ستاره» که مصنوعی و ناهماهنگ با فضای کلی

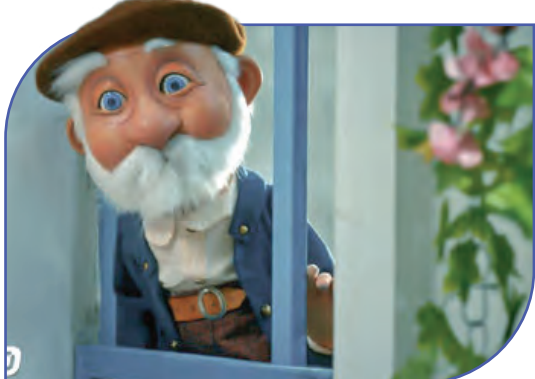
داستان جلوه می‌کند و تا حدی از تأثیرگذاری لحظات مربوط به او می‌کاهد. در مجموع، «شهر آرزوها» فیلمی است با نیت آموزشی و تخیل کودکانه که می‌خواهد به والدین و کودکان یادآوری کند کانون خانواده تأثیری بسزا دارد. پیام انسانی و تربیتی آن روشن است: والدین، حتی در مسیر پیشرفت شخصی و کاری، باید در هر سن و شرایطی، حضور واقعی و عاطفی در کنار فرزندان خود داشته باشند.

شهری بدون روایت

عروسک‌های دستی، جذاب و هماهنگ با دنیای کودکانه بود. بازیگران کودک و بزرگسال احساسات خود را در دیالوگ‌ها به خوبی نشان می‌دادند. هرچند این احساسات نیز مانند اکت‌ها، گاهی از حد واقعی فراتر رفته بودند. انتخاب لباس‌ها هماهنگ با طراحی صحنه و استفاده از رنگ‌های تند برای فضای کودکان درست و مؤثر بود.

با این حال، استفاده بیش از اندازه از پرده سبز و تزئین‌ها، در برخی بخش‌ها به چشم می‌آید و از طبیعی بودن فضا کاسته بود. ایده خط داستانی چندان نوآورانه نبود و مشابه آن را در آثار دیگر این ژانر می‌توان یافت. فیلم در فضایی موزیکال فانتزی و با حضور تعداد زیادی بازیگر کودک ساخته شده است، اما پیام کلی آن لزوماً برای این رده سنی مناسب به نظر نمی‌رسد. گریم نقش «شیطونک» شباهت زیادی به کرکتر جوکر در فیلم Suicide Squad داشت که این انتخاب ممکن است برای کودک‌پسند بودن اثر کمی جای بحث داشته باشد. در نهایت، «شهر آرزوها» اثری است که نکته حیرت‌انگیز یا تازه‌ای در روایت ندارد، اما طراحی لباس، صحنه و استفاده جسورانه از رنگ‌ها را می‌توان به عنوان نقاط قوت اصلی آن برشمرد.

شهر آرزوها؛ قصه رؤیاهایی که در آغوش خانواده قدمی می‌کنند

ستایش زمانی
خبرنگار نوجوان

فیلم «شهر آرزوها» یا «بامبولک ۲» به کارگردانی محمدتین اوجانی و تهیه‌کنندگی بهروز مفید، ادامه فیلم بامبولک و روایتگر داستان دو خواهر و برادر است که می‌خواهند بیشتر با والدینشان وقت بگذرانند. بامبولک که یک شخصیت خیالی و در جست‌وجوی واقعی کردن آرزوهای بچه‌هاست، این بار نیز با فضایی موزیکال و فانتزی‌های تصویری به سرزمین خیال کودکان سر می‌زند و مخاطب را با داستان‌هایی همراه می‌کند که هرکدام از آنها در راستای موضوع اصلی فیلم شکل گرفته‌اند. روایت قصه‌گوی موجود در فیلمنامه و انتقال پیام از دل همین روایت، نشان می‌داد که این اثر تنها به دنبال سرگرم کردن مخاطب نبود و با وجود تغییر بین فضاهای رئال و فانتزی سعی شده بود این جایگاهی به آرامی و روان انجام شود. از دیگر نکات مثبت این فیلم، هماهنگی درست قالب‌ها، طراحی صحنه جذاب برای رده سنی کودک و رنگ‌های شاد و پرشاد است که با اضافه شدن موسیقی متن الهام‌گرفته از آثار کلاسیک موزیکال کودکانه و لحظات پرچرب‌وجوش، شهر آرزوها را از لحاظ فرم فنی به تجربه‌ای جذاب برای مخاطب خردسال تبدیل

می‌کند. ترکیب بازیگران با تجربه مثل فریده سپاه منصور، امیرحسین صدیق و کمند امیرسلیمانی یا نقش متفاوت دانیال نوروش از نسل جوان سینما و بازیگران کودک و نوجوان فیلم از نقاط قوت این فیلم بود که البته در لحظاتی بازی کودکان از حالتی که مخاطب انتظارش را داشت، دور می‌شد. در مجموع این فیلم با وجود یک روایت آشنا توانست فضایی شاد و ماجراجویانه برای مخاطب بسازد و با حال خوب از سالن بیرون بفرستد.

دیر ویژه نامه احمد مهره‌کش
مدیر صفحه آرایی علیرضا مظاهری
طراح و صفحه‌آرا علی نصرآزادانی
دیر تحریریه ویژه نامه مریم سادات موسوی
تحریریه سیده نرگس نظام‌الدین، شیدا کریمی، فاطمه رجب‌زاده
حسین یاراساجو، ریحانه هاشمی و غزل قصری

سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

موسیقی در آخر صف تولید است

نگاهی به پیوند موسیقی و روایت فیلم و نقش آهنگساز در سینمای کودک از دریچه گفت‌وگو با کارنگ کرباسی، آهنگساز اصفهانی

توضیح می‌دهد: «گاهی سلیقه کارگردان یا حتی جامعه، محدودیت‌هایی ایجاد می‌کند که دست آهنگساز را می‌بندد. از سوی دیگر، افرادی که دانش موسیقایی بالایی دارند و بسیار فنی به موضوع نگاه می‌کنند نیز گاهی مانع شکل‌گیری حس و صداقت در موسیقی می‌شوند، زیرا با تحلیل‌های بیش از اندازه، از درک احساسی اثر فاصله می‌گیرند. در حالی که موسیقی کودک پیش از هر چیز باید صادق باشد. اگر صداقت نداشته باشد، کودک به سرعت فاصله می‌گیرد.» این هشدار جدی است: موسیقی کودک، میدان «اندازه» هاست؛ هر افراطی چه در ساده‌سازی و چه در پیچیده‌سازی، اثر را از جهان کودک دور می‌کند.

او همچنین به محدودیت‌های مالی و زمانی اشاره می‌کند و معتقد است که این عوامل می‌تواند بر کیفیت نهایی کار تأثیر بگذارد.

در چنین شرایطی، آهنگساز باید میان خواسته کارگردان و نیاز واقعی کودک تعادل برقرار کند.

الهام از امروز؛ نه نوستالژی صرف

در خلال گفت‌وگو، برایم روشن است که اتکالی صرف به نوستالژی، پاسخ امروز کودک نیست. کرباسی منبع الهام خود را روشن می‌کند و هم‌زمان مرزش را با گذشته می‌کشد: «هنگام ساخت موسیقی برای فیلم‌های کودک، ناخودآگاه به دنیای کودکی خود برمی‌گردم. اما کودکان امروز با دنیایی از صداها و سبک‌ها روبه‌رو هستند.» او راه‌حل را در تلفیق می‌بیند: «تکیه بر سازهای سنتی یا سازهای مدرن و استفاده از هارمونی‌ها و بافت‌های تازه، به بخش جدایی‌ناپذیر موسیقی کودک تبدیل شده است.» این تلفیق، اگر آگاهانه باشد، هم به اصالت فرهنگی وفادار می‌ماند و هم زبان جهانی اثر را تقویت می‌کند.

موسیقی؛ هم‌پای روایت نه دنباله‌رو تصویر

اگر قرار است از دور باطل «الحاق موسیقی در پایان» خارج شویم، باید الگو را عوض کنیم: شروع با روایت، هم‌قدمی آهنگساز از همان ابتدا، و طراحی تک‌تک در کنار شخصیت‌ها. آن‌گاه موسیقی، همان‌طور که کرباسی می‌گوید، «در دل روایت تنفس می‌کند و به یک شخصیت مستقل بدل می‌شود؛ شخصیتی که بدون کلام هم روایت می‌کند، احساس می‌سازد و خیال را پیش می‌برد.» شاید زمان آن رسیده باشد که در سینمای کودک، موسیقی نه «دنباله‌رو تصویر»، که «هم‌پای روایت» شنیده شود.

شیدا کریمی
خبرنگار

در سینمای کودک، موسیقی تنها یک عنصر تزئینی یا مکمل نیست؛ روحی است که به تصویر جان می‌دهد و به روایت عمق می‌بخشد. اما در بخش بزرگی از تولیدات فیلم کودک و نوجوان ایران، هنوز نگاه به موسیقی به‌عنوان بخشی مستقل و ثانویه باقی مانده است. این در حالی است که در نمونه‌های موفق جهانی، موسیقی از همان آغاز روایت، هم‌پای قصه و شخصیت‌ها شکل می‌گیرد. در سینمای کودک ایران، چه عواملی مانع شکل‌گیری این پیوند میان موسیقی و روایت شده است؟

برای واکاوی این مسئله، به‌سراغ کارنگ کرباسی، پرکارترین آهنگساز سینمای اصفهان رفتیم.

او تحصیلات خود را در کنسرواتوار چایکوفسکی اوکراین گذرانده و از اعضای خانه سینما و خانه موسیقی ایران به‌شمار می‌رود. کرباسی در طول فعالیت حرفه‌ای خود، جوایز متعددی از جشنواره‌های داخلی و خارجی دریافت کرده و بخش مهمی از آثارش را به ساخت موسیقی برای فیلم‌های کودک و نوجوان اختصاص داده است.

موسیقی کودک؛ سهل‌متنع

در ابتدای گفت‌وگو، کارنگ کرباسی از نگاه خود به دنیای موسیقی کودک و مؤلفه‌هایی که این نوع موسیقی را از سایر گونه‌ها متمایز می‌کند، سخن می‌گوید.

او بر این باور است که «موسیقی کودک باید بازتابی از سازگی و صداقت دنیای کودکان باشد؛ ساده، بی‌پیرایه و دور از پیچیدگی‌ها و خودنمایی آهنگساز. درست مانند نقاشی‌هایی که کودکان می‌کشند و در عین سادگی، سرشار از صداقت و احساس هستند.»

اما تأکید می‌کند که آهنگسازی برای کودک، با وجود ظاهر ساده و بی‌پیرایه‌اش، یکی از دشوارترین شاخه‌های موسیقی است. او معتقد است که این حوزه درگیر محدودیت‌های گوناگونی است؛ از بودجه و زمان گرفته تا تفاوت دیدگاه‌ها و گاه دخالت‌های غیرتخصصی یا حتی بیش‌ازحد تخصصی در روند تولید.

او در توضیح این دشواری‌ها می‌گوید: «سادگی در موسیقی کودک به معنای سطحی بودن نیست. برعکس، خلق یک موسیقی مینیمال و در عین حال تأثیرگذار بسیار دشوارتر از ساخت یک اثر

آموزش آکادمیک، استودیوهای مجهز و جشنواره‌ها سطح کار را بالا برده‌اند؛ این پیشرفت انکارشدنی نیست. کارنگ کرباسی نیز این روند را تصدیق می‌کند: «حضور آهنگسازان تحصیل‌کرده، آشنایی با علم موسیقی و استفاده از ابزارهای مدرن باعث شده کیفیت آثار افزایش پیدا کند. با این حال، فن وقتی پیشرفت می‌کند و به اثر بدل می‌شود که با روایت گره بخورد. در غیر این صورت، تکنیک خوب هم به حاشیه می‌رود.»

موانع پنهان آهنگسازی کودک از بودجه تا وسواس‌های بیش از حد تخصصی

موانع معطوف به دو سوی ماجراست: از یک سو کمبود بودجه و زمان، از سوی دیگر، مداخله‌هایی که ذوق را می‌خشکانند؛ چه از سر سلیقه کارگردان، چه از سمت نگاه‌های بیش‌ازحد فنی. کرباسی یکی از چالش‌های اساسی را تفاوت میان نگاه‌های مختلف در جریان تولید می‌داند و

عامل دارد: کمبود بودجه، فشردگی زمان تولید و البته کم‌اهمیت شمردن نقش موسیقی در ذهن بسیاری از کارگردانان.

راه‌حل، بدیهی اما مغفول است: حضور آهنگساز از ابتدای پروژه و شکل‌گیری شخصیت‌های فیلم. کرباسی در این باره تأکید می‌کند: «اگر آهنگساز از ابتدای پروژه کنار کارگردان و تیم تولید باشد، موسیقی به شکلی طبیعی در تار و پود روایت جای می‌گیرد و هماهنگی میان صحنه‌ها و صداها بسیار بیشتر می‌شود. اما در روند معمول تولید آثار کودک در ایران، این پیوند حیاتی اغلب شکل نمی‌گیرد.»

به عقیده این آهنگساز، تجربه‌های عملی نیز نشان داده‌اند که اضافه شدن دیرنگام آهنگساز، بسیاری از ظرفیت‌های خلاقه را حذف می‌کند؛ از شکل‌دادن به لایت‌موتیف‌های کاراکتری تا طراحی بافت‌های شنیداری صحنه‌ها.

پیشرفت‌ها واقعی‌اند؛ اما کافی نیستند

موسیقی باید از همان ابتدای مسیر با آن هم‌جهت شود. دیر پیوستن، به‌معنای از دست دادن ریتم درونی قصه، ظرایف عاطفی صحنه‌ها و امکان‌های تماتیک است.

حضور از ابتدا، نه الحاق در پایان

اما در روند معمول تولید آثار کودک در ایران، این پیوند حیاتی اغلب شکل نمی‌گیرد. فیلم ساخته می‌شود، تدوین به پایان می‌رسد و آن‌گاه آهنگساز به پروژه دعوت می‌شود تا در زمانی محدود، برای دنیایی که خودش در شکل‌گیری‌اش نقشی نداشته، موسیقی بسازد. این‌جاست که به گفته‌ی کرباسی، «موسیقی به‌جای آن‌که در تار و پود روایت تنیده شود، صرفاً بر سطح تصویر می‌نشیند.»

وقتی آهنگساز را در انتهای خط تولید صدا می‌زنیم، از او صرفاً «دوختن یک کت آماده» می‌خواهیم؛ کت می‌نشیند، اما خوش‌دوخت نیست. به باور کرباسی، این مسئله ریشه در چند

پیچیده برای مخاطب بزرگسال است. این‌جا نقش انتخاب‌های دقیق پررنگ می‌شود؛ تم‌های کوتاه و به‌یادماندنی، موتیف‌های شخصیت‌محور و سکوت‌هایی که به اندازه دیالوگ‌ها حرف می‌زنند.

موسیقی روایت‌محور؛ مسئله‌ای که به تعویق افتاده است

در مواجهه با روند تولید رایج، با یک تناقض روبه‌رو می‌شویم: فیلمسازان از موسیقی «انتظار معجزه» دارند، اما آهنگساز را در پایان کار فرا می‌خوانند. نتیجه روشن است: موسیقی به‌جای آن‌که در تار و پود قصه تنیده شود، روی سطح تصویر می‌نشیند و بار روایت را به دوش نمی‌کند. کرباسی همین نقطه کانونی را نشانه می‌گیرد: «وقتی داستان فیلم قوی باشد، موسیقی جان می‌گیرد. قصه خوب به آهنگساز جهت می‌دهد و او را به سمت خلق تم‌هایی می‌برد که با احساس شخصیت‌ها هماهنگ است.» منطق کار روشن است: اگر روایت، قطب‌نماست،

تأملی در هیاهوی چهارباغ

بهرام زمانی
خبرنگار

ذهنم بیاید. اینکه واقعا هدف از این برنامه‌ها چیست؟ آیا صرفاً قرار است شاهد تبلیغاتی برای جشنواره باشیم؟ فقط قرار است با جنگ‌هایی پر سرصدا، لحن‌های شاد را تجربه کنیم یا خانواده‌ها به تعلم‌های فرهنگی نیز نیاز دارند؟ جنگی که از اول تا آخرش، درخواست همراهی مجری باشد و بازی چهار عروسک‌پوش، چه مسئله‌ای از زندگی و آینده کودک ایرانی حل می‌کند؟ مسئولان این رویداد، برای کودکان چه تمهیدی دارند که در تعلیم فرهنگی و جامعه‌پذیری آن‌ها موثر باشد؟ و اصلا کودکی که بعد از این برنامه‌ها به خانه می‌رود، با کودک قبل از این برنامه‌ها چه تفاوتی خواهد داشت؟ خوب، بله! نقاشی، کار دستی و حتی گرم صورت همگی هنر هستند، ولی سوال اصلی این‌جا است که چه اتفاقی برای بچه‌ها می‌افتد؟ نقاشی را که در خانه‌شان هم می‌توانند بکشند. پس قرار است با کارهایی از این دست ما به آن‌ها چه چیزی بیاموزیم یا با چه چیزی آشنا شوند؟ همچنین بررسی و پژوهشی بر انجام و نتایج این فعالیت‌ها صورت می‌گیرد، یا صرفاً از سر رفع تکلیف انجام می‌شوند؟ واقعا چرا نباید روی چنین برنامه‌هایی که هر ساله بخشی از بودجه فرهنگی را به خود اختصاص می‌دهند، بررسی دوباره صورت بگیرد؟ اصلا چرا راه دور برویم، مگر موفقیت و پیشرفت فرهنگی که جشنواره کودک آن را مدنظر دارد، وابسته به کارکرد مثبت و هدفمند همین برنامه‌ها نیست؟

مدیریت شهری ۷

esfahan ziba online

شماره ۵۲۰۷ / ۰۷ / ۱۴۰۴

سه شنبه

ویراستار / عذرذیانی

« **حامد نظری** مسئول کمیته رویدادهای محله محور سی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

برگزاری جشن خانوادگی پاتوق گنجینه های زندگی در جشنواره کودک اصفهان

مسئول کمیته رویدادهای محله محورسی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان گفت: هم‌زمان با برگزاری این جشنواره، برنامه شادو خانوادگی «پاتوق گنجینه های زندگی» با همکاری فرهنگ سری ادب برای گردهمایی پدربزرگ ها، مادر بزرگ ها، والدین و نو‌ها در فضایی سرشار از نشاط خانوادگی برگزار می‌شود. حامد نظری اظهار کرد: این برنامه در روز سه‌شنبه پانزدهم مهر ساعت ۱۵ تا ۱۷:۳۰ میزبان خانواده‌ها، به ویژه پدر بزرگ هاو مادر بزرگ‌ها به همراه فرزندان ونوه‌هایشان خواهد بود. در این دوره می، بخش های متنوعی از جمله بازی‌ها و مسابقات خانوادگی، اجرای جشن های شاد، خاطره‌گویی نسل‌ها و اهدای جوایز به برندگان مسابقه تدارک دیده شده است تا فضایی پر نشاط برای همه گروه‌های سنی فراهم شود.

جامعه

esfahan ziba online

شماره ۵۲۰۷ / ۰۷ / ۱۴۰۴

سه شنبه

ویراستار و دبیر صفحه / لیلیا مقیمی

بوده و حواسم به همه جا باشد، ولی هستند رانندگانی که بی‌پروا رانندگی می‌کنند و به قوانین راهنمایی و رانندگی احترام نمی‌گذارند.

■ **بچه‌هایتان از نبودن شما و همسرتان شاک می‌کنند؟** نه اتفاقاً؛ خیلی هم خوشحال هستند و مرا تشویق می‌کنند؛ البته یکی از فرزندانم ازدواج کرده و آن دو نیز شاغل هستند؛ یک بار هم که همسرم کنارم نشسته بود و با هم صحبت می‌کردیم و برایم میوه پوست می‌گرفت، آقای بی‌غضب‌آلود به من نگاه می‌کرد، متوجه این موضوع شدم و به همسرم گفتم، آن مرد را در جریان گذاشتیم؛ البته اولش باورش نمی‌شد و فکر می‌کرد ما فقط همکار هستیم.

■ **دوست ندارید رانندگی با ماشین سنگین را هم تجربه کنید؟** دوست دارم؛ ولی رانندگی با ماشین سنگین سختی‌های خودش را دارد و آدم مدام باید در جاده باشد؛ اما الان فرصت این را دارم که یکی دوروزی در خانه باشم و به کارهای خانه یا فرزندانم رسیدگی کنم.

■ **اینکه مسئولیت جان ۲۵ نفر را به عهده دارید، نگران‌تان نمی‌کند؟** قطعاً دغدغه من این است که مسافرانم به سلامت به مقصد برسند؛ چون علاوه بر آن ۲۵ نفر، خانواده‌های زیادی نیز چشم‌انتظار هستند و همین هم مسئولیت آدم را سنگین‌تر می‌کند.

« **حمید عصارزادگان** مدیر منطقه ۴ شهرداری اصفهان

احداث فاز دوم پیاده‌روی پارک کوه نخودی در منطقه ۴ اصفهان با ۲۰ میلیارد تومان اعتبار

مدیر منطقه ۴ شهرداری اصفهان گفت: عملیات احداث فاز دوم پیاده روی پارک کوه نخودی واقع در مجاورت رینگ حفاظتی شرق و شهر رویاها و در محدوده منطقه ۴ شهرداری اصفهان با اعتبار ۲۰ میلیارد تومان در حال اجراست.

حمید عصارزادگان اظهار کرد: این پروژه تاکنون حدود ۳۵درصد پیشرفت فیزیکی داشته است. فاز دوم پیاده‌رو کوه نخودی یکی از پروژه‌های مهم تفریحی و گردشگری شرق اصفهان محسوب می‌شود که در راستای افزایش فضاهای عمومی و ارتقای کیفیت محیط شهری در حال اجراست.

او با اشاره به مشخصات فنی طرح افزود: عملیات اجرایی شامل احداث پیاده‌رو به عرض شش متر با بتن استامپی و اجرای ریویژ فضای سبز دو متری در دو طرف مسیر است که علاوه بر ارتقای منظر شهری، محیطی ایمن و مناسب برای استفاده خانواده‌ها فراهم می‌کند.

مدیر منطقه ۴ شهرداری اصفهان ادامه داد: در کنار پیاده‌رو، مسیری طبیعی نیز ایمن‌سازی و تسطیح شده است تا افرادی که تمایل به کوه‌پیمایی سبک دارند، بتوانند از آن به‌عنوان یک مسیر طبیعی بهره‌مند شوند؛ این موضوع علاوه بر افزایش جذابیت مجموعه، امکان استفاده شهروندان با سلیق مختلف را فراهم می‌آورد. عصارزادگان با تأکید بر اهمیت توسعه فضاهای پیاده‌محور در شهر گفت: مدیریت شهری منطقه ۴ همواره در تلاش است با اجرای پروژه‌های این چنینی، زمینه ارتقای سلامت جسمی و روحی شهروندان را فراهم کرده و بستری برای تقویت نشاط اجتماعی در سطح منطقه ایجاد کند.

« **روح‌الله ابوطالبی** مدیر منطقه ۳ شهرداری اصفهان

۲۸ میلیارد ریال برای اقدام‌های ستاد مهر منطقه ۳ اصفهان هزینه شد

مدیر منطقه ۳ شهرداری اصفهان گفت: این منطقه با تشکیل ستاد مهر و همکاری نهاد های مرتبط، مجموعه‌ای از اقدام‌های اجرایی، فرهنگی و ترفیقای را به منظور فراهم‌سازی محیطی ایمن، منظم و بانشاط برای دانش‌آموزان و خانواده‌ها به‌ اجرا گذاشته است. روح‌الله ابوطالبی اظهار کرد: در هفته‌های اخیر، بیش از ۲۵ مسیر منتهی به مدارس منطقه توسط همکاران ما ایمن‌سازی شده‌اند. این اقدام‌ها شامل خل‌کشی عابر پیاده، نصب علائم هشداردهنده، بهسازی پیاده‌روها و معابر و پاک‌سازی و زیباسازی محیط اطراف مدارس بوده است تا دانش‌آموزان با آرامش و امنیت بیشتری به مدرسه بروند.

مدیر منطقه ۳ شهرداری اصفهان اظهار کرد: با شناسایی ۲۰ نقطه پرتردد، سامانه پایش لحظه‌ای در ساعات اوج تردد فعال شده است تا والدین و سرویس‌های مدارس بدون دغدغه در مسیرهای شهری حرکت کنند؛ همچنین با همکاری پلیس راهور و نیروهای همیار ترافیک و استفاده از ظرفیت اکیپ‌های کنترل و نظارت شهرداری، اقدام‌های کنترلی و آموزشی برای والدین و رانندگان سرویس مدارس انجام شده است. او خاطرنشان کرد: مجموع هزینه اجرای این اقدام‌ها، شامل ایمن‌سازی معابر، نظافت و بهسازی زیرساخت‌ها، ترمیم فضای سبز مدارس، اجرای برنامه‌های فرهنگی و پشتیبانی از پروژه مهر، بالغ بر ۲۸ میلیارد ریال بوده که از محل اعتبارات منطقه تأمین شده است.

محتوای آثار الهام‌گرفته از هنر، معماری، صنایع دستی و نماد های فرهنگی اصفهان همچون کاشی‌کاری‌ها، مقرنس، گچ‌بری، مینیاتور و خوشنویسی است، گفت: مواد و جنس آثار باید متناسب با اقلیم، فرهنگ و ماندگاری در فضای باز انتخاب شود، کاشی هفت‌رنگ و کاشی معرق، سفال لعاب‌دار، گچ‌بری مقاوم فضای باز، آجر سنتی و آجر لعاب‌دار، ترکیب چند مترتیل شامل فلز، چوب مقاوم، شیشه و بتن اکسپوز یا هر مترتیل پیشنهادی که از نظر دوام و مقاومت در برابر شرایط جوی بررسی و تأیید شود. قتادنی با بیان اینکه هنرمندان باید طرح‌های پیشنهادی خود را حداکثر تا سی‌ام مهر ۱۴۰۴ به سازمان زیباسازی شهرداری اصفهان ارسال کنند، ادامه داد: طرح‌ها باید قابلیت اجرا به‌صورت حجم و نقش برجسته در فضای شهری را داشته باشند.

او با بیان اینکه برآورد هزینه، تأمین مترتیل و اجرای اثر برعهده هنرمند خواهد بود، خاطرنشان کرد: طراح و مجری باید سابقه و رزومه اجرایی به‌صورت حجم و نقش برجسته در فضای شهری را داشته باشند و کلیه آثار و ایده‌ها باید پیش از اجرا به‌صورت ماکت یا شبیه‌سازی سه‌بعدی ارائه شوند.

قتادنی با اشاره به طریقه ارسال آثار تصریح کرد: هنرمندان می‌توانند با مراجعه حضوری به معاونت طراحی و هنر شهری سازمان زیباسازی شهرداری اصفهان یا ارسال ایمیل به نشانی <http://esf.zibazazi@gmail.com> و رزومه خود را ارسال کنند.

من « درخواست خود را ثبت و مراحل پیگیری را به‌صورت غیرحضوری دنبال‌کنند. این اقدام گامی مؤثر در راستای توسعه دولت الکترونیک و ارائه خدمات هوشمند در حوزه مدیریت پسماند محسوب می‌شود. ساکنی خاطرنشان کرد: پیش از این نیز خدمت «اصپاک» برای ثبت و پیگیری درخواست‌های مرتبط با جمع‌آوری پسماندهای خشک و الکترونیکی در سامانه «اصفهان من» فعال شده بود که با استقبال چشمگیر شهروندان روبه‌رو شد. او گفت: با اضافه شدن این دو خدمت جدید، دامنه فعالیت‌های مدیریت پسماند در سامانه «اصفهان من» گسترش یافته و امکان ارائه خدمات جامع‌تر، سریع‌تر و هوشمندتر به شهروندان در بستر دیجیتال فراهم شده است.

« **حمید قتادنی** مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری اصفهان

فراخوان طراحی و اجرای نقش برجسته با عنوان «گالری شهر» در اصفهان

مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری اصفهان با اشاره به فراخوان طراحی و اجرای نقش برجسته با عنوان «گالری شهر» گفت: مهلت ارسال آثار تا سی‌ام مهر سال جاری است.

حمید قتادنی اظهار کرد: این اقدام با هدف نمایش هویت تاریخی، هنری و فرهنگی اصفهان و ایجاد یک گالری شهری در فضای باز، طراحی و اجرا می‌شود. آثار ارائه‌شده باید با زتاب‌دهنده شهر اصفهان در هنر و معماری و معرف شاخصه‌های تاریخی، هنری و تمدنی این شهر باشد.

او با بیان اینکه محل اجرای طرح‌ها دیوارهای مشخص شده در شهر اصفهان است، افزود: این اقدام به‌عنوان بخشی از برنامه زیباسازی شهری، موجب ارتقای هویت بصری، جذب گردشگر و ایجاد ارتباط هنری بین شهروندان و فضای عمومی خواهد شد. مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری اصفهان با بیان اینکه

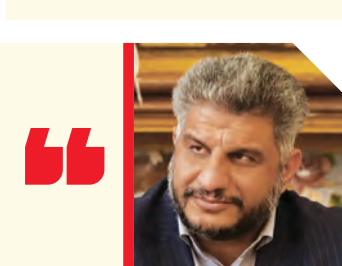
مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان از فعال شدن دو خدمت جدید در سامانه «اصفهان من» خبر داد و گفت: ثبت درخواست صدور و تمدید گواهینامه مدیریت سبز و ثبت نام متقاضیان حرفه‌ی پاکبانی با هدف تسهیل امور شهروندان و کاهش مراجعه‌های حضوری به‌صورت غیرحضوری قابل انجام است. غلامرضا ساکنی اظهار کرد: در راستای توسعه خدمات الکترونیکی و تحقق اهداف شهر هوشمند، دو خدمت جدید در حوزه مدیریت پسماند در سامانه «اصفهان من» فعال شده است. مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان تصریح کرد: با فعال شدن این خدمات، شهروندان می‌توانند بدون مراجعه حضوری، از طریق درگاه «اصفهان

« **دکتر علی قاسم‌زاده** شهردار اصفهان

۳۷۰ برنامه جشنواره کودک برای برقراری عدالت مکانی در اصفهان پیش‌بینی شده‌است

شهردار اصفهان گفت: ۳۷۰ برنامه جنبی سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان به‌منظور برقراری عدالت مکانی پیش‌بینی شده‌است تا کودکان در هر نقطه شهر بتوانند در این شادی شریک شوند. علی‌قاسم‌زاده با اشاره به برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در اصفهان اظهار کرد: برگزاری جشنواره توسط ۱۵۰ کودک و نوجوان اتفاق بسیار مهمی است؛ در واقع شهر توسط کودکان اداره می‌شود که اتفاق فوق‌العاده‌ای برای شهر اصفهان است. او افزود: بخشی از فیلم‌ها که در سالن ارکان می‌شود، در قالب سینمای سیار در محله‌ها نیز ارکان می‌شود؛ همچنین جشن‌هایی در دل محله‌ها برگزار می‌شود. او خاطرنشان کرد: یک هفته‌ای حال شهر خوب می‌شود و بچه‌ها خوشحال هستند. در خانواده وقتی حال بچه‌ها خوب باشد، حال خانواده خوب است؛ در شهر نیز به همین ترتیب است؛ وقتی بچه‌ها شاد باشند، شهر شاد می‌شود. او گفت: این اتفاق‌ها موجب می‌شود انگیزه کودکان به‌سستی برود که بنویسند، بسازند، فیلم تولید کنند و داوری و رسانه را یاد بگیرند.

« **غلامرضا ساکنی** مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری اصفهان

دو خدمت جدید مدیریت پسماند در سامانه «اصفهان من» فعال شد

عشق جاده دارم

گفت‌وگو با مریم عنایتی فر، راننده اتوبوسی که سال‌هاست در جاده‌های برون‌شهری تردد می‌کند

پیشنهادشان خوشم آمد؛ همسرم البته کمی جبهه گرفت و مخالفت کرد؛ اما بچه‌هایم اصرار کردند و از من خواستند که ثبت‌نام کنم؛ من هم به همراه بچه‌هایم رفتم و ثبت‌نام کردم. گفتند کلاس‌هایتان از سه روز دیگر شروع می‌شود. به همسرم حرفی در این باره نزدم. بعد از یک ماه که کلاس‌ها تمام شدند، موعد گرفتن گواهینامه رسید؛ اما برای گرفتن دفتر کار نیاز به امضای همسرم بود. لاجرم او را در جریان گذاشتم و به او گفتم که کلاس رانندگی رفته‌ام و گواهی‌نامه گرفته‌ام. او، هم‌جا خورد و هم خوشحال شد. بعد از این بود که همراه او در جاده تردد کردم.

■ **قبل از این ماجرا رانندگی می‌کردید؟** بله؛ اما با سواری. قبل از آن اتفاقاً از پشت رل اتوبوس نشستن خیلی می‌ترسیدم؛ حتی زمان‌هایی که همسرم ماشین را می‌شست و از من می‌خواست که آن را جابه‌جا کنم، قبول نمی‌کردم و می‌گفتم اصلاً این کار را از من نخواهید.

■ **اولین سفری را که پشت رل نشستید و خودتان رانندگی کردید، به یاد دارید؟** تا مدتی مسیر خانه تا ترمینال صفه را با اتوبوس رانندگی می‌کردم که قلق ماشین به‌دستم بیاید؛ چون اتوبوس‌هایی که با آن‌ها رانندگی کرده‌بودم، قدیمی بودند. اما الان اتوبوس‌ها دنده‌اتومات هستند. اولین باری که پشت رل نشستم هم مربوط به سفر اصفهان تهران بود. از عوارضی کاشان همسرم از من خواست بدون اینکه کسی متوجه شود، پشت فرمان بنشینم. شروع به رانندگی کردم و کسی هم واکنشی نشان نداد. در مسیر برای توقف در یک مجتمع اقامتی ایستادم. آنجا یک آقا متوجه شد که راننده اتوبوس من هستم. مشغول شام خوردن بودیم که آمد و گفت: راننده شما پودی؟ فکر کردم می‌خواهد مرا تشویق کند! گفتم: بله. گفت: من سوار ماشین نمی‌شوم. فکر کردم شوخی می‌کند. از او پرسیدم: مگر رانندگی من بد بوده یا اینکه مشکلی پیش آمده است؟ گفت: نه؛ ولی تمایلی ندارم با شما بیایم. خلاصه پیاده شد و با یکی دیگر از همکاران مسیرش را ادامه داد. خیلی ناراحت شدم. همسرم می‌گفت: به

این مسائل اهمیت نده و برایت مهم نباشد؛ اما ذهنم درگیر بود. از مسافرانی که ردیف جلو نشسته بودند، پرسیدم: از رانندگی من راضی بودید؟ آیا مشکلی داشت؟ همه گفتند: نه، خیلی هم خوب رانندگی کردی. می‌گفتند: اتفاقاً موقع سفر آرامش بیشتری نسبت به قبل داشتیم.

■ **در این سال‌ها اتفاق مشابه دیگری هم داشتید؛ مثلاً برخورد با مسافرانی که به رانندگی شما اعتماد نداشته‌باشند!** بله، یک‌بار دیگر هم مسافری زنی داشتم که وقتی دید راننده من هستم، بلبش را لغو کرد. من این مسئله را قفر فرهنگی می‌دانم. برخی از زنان به جای اینکه هم‌جنس خود را تشویق کنند، کاری می‌کنند که آدم از کارش زده شود. البته این موضوع بیشتر مربوط به سال‌های اول کارم بود. حالا رانندگی زنان جا افتاده است و مسافران هم اعتماد دارند.

■ **همکاران آقا با شما چگونه برخورد می‌کنند؟**

آن‌ها هم موضعی نمی‌گیرند. اتفاقاً خیلی‌هایشان از رانندگی‌ام استقبال می‌کنند. توی جاده وقتی مرا می‌بینند، چراغ یا بوق می‌زنند.

■ **باز خورد منفی هم می‌گیرید؟** نه؛ شاید اوایل برخی عکس‌العمل نشان می‌دادند، اما الان کسی واکنش منفی نشان نمی‌دهد؛ البته همسرم در همه سفرها همراه من است؛ چون مسیر طولانی است و نمی‌شود به‌طور پیوسته رانندگی کرد.

■ **در این سال‌ها اتفاق ناگواری هم در جاده برایتان افتاده است؟** نه، خوشبختانه مشکلی پیش نیامده است؛ اتفاق‌های جزئی البته رخ داده؛ مثلاً آیینه‌ماشین با خودروی دیگری برخورد کرده است.

دبیرگروه جامعه

می‌گویند عاشق جاده است و به همین خاطر هم همه سختی‌های راه را به جان می‌خرد؛ از رانندگی کردن در مسیرهای بلند و طولانی تا احتمال وقوع حوادث ناگهانی. سال‌های سال، نگاه‌های شمانت‌آمیز برخی از افراد را تحمل کرده است؛ فقط به این خاطر که به شغلش عشق می‌ورزد و دوست دارد به همه ثابت کند که زن‌ها هم می‌توانند پا به پای مردان در جاده‌ها بتازانند و مسافرانشان را صحیح و سالم به مقصد برسانند. مریم عنایتی راننده اتوبوسی است که حدود هفت سال پیش یک‌شبه تصمیم به راننده شدن گرفت و خیلی زود مهارت‌های لازم را به دست آورد. او شانه‌به‌شانه همسرش در جاده‌ها حرکت می‌کند و روزگار می‌گذراند. ■

■ **رانندگی با اتوبوس را از چه سالی شروع کردید و اصلاً ورودتان به این شغل چگونه اتفاق افتاد؟** ۵۰ سال دارم و حدود هفت سال است که راننده اتوبوس هستم و در بیرون شهر تردد دارم.

■ **قبل از آنکه راننده اتوبوس شوید، شاغل بودید یا خانه‌دار؟** بله، شاغل بودم. در دفتر وکالت منشی بودم و مغازه بوتیک هم داشتم؛ اما بعد از آن یک شبه عاشق رانندگی برون‌شهری شدم.

■ **این اتفاق چگونه یک‌شبه رخ داد؟**

همسر من راننده است و مدام در جاده تردد دارد. زمانی که نمی‌توانست به سفر برود، نیاز به جایگزین داشت؛ اما کسی زیر بار نمی‌رفت و قبول نمی‌کرد که به جای او سفر برود. مدام باید به این‌و آن زنگ می‌زد؛ به خاطر همین هم بچه‌هایم پیشنهاد دادند خودم بروم و رانندگی با اتوبوس را یاد بگیرم و کار کنم. من هم از

صاحب امتیاز شرکت فرهنگی هنری مطبوعاتی پیام اصفهان زیبا مدیرمسئول: دکتر علی قاسم زاده مدیرعامل: احسان تیموری سیجانی سردبیر: محمد حسین اعترازیان

معاون بازرگانی: سید محمد وحید حکیم فعال معاون اداری و مالی: جواد علی نقیان

تحریریه: فرشاد توسلی، فاطمه رجب زاده الهه سادات بدیع زادگان و مریم نقیان (فرهنگ) محسن حیدری فرد، زهره قندهاری و زهره سادات کاظمی (هم محله) داود جعفری، پگاه ظاهری و مینا ایزدی (اقتصاد و سیاست)، محمد حسین اعترازیان و لیا قیمی (روایت شهر و جامعه) احمد مهرکوش، سید هنرگس نظام الدین علی رئیس و مریم سادات موسوی (هنر و ادبیات)، زینب تاج الدین (بایداری، جواد جلوانی (تاریخ شفاهی) مهرویس مصور و مسعود افشاری (ورزش)

گرافیک: علیرضا مظاهری علی نصر آزادانی و سولماز رحیمی سرویس: عبدالرضا عبدالرحمانی عکس: حمیدرضا نیکومسرام

چند رسانه‌ای: سید میلاد میردامادی حسین کشکولیان و امید هاشم زاده

مجازی و شبکه های اجتماعی: مهدی سروری زهره زار توکلی، مانده زروفی، سارا حقیقی لیا کلوانی، فاطمه توکلی و حمیده محسنی

اصفهان، خیابان فردوسی بن بست امام (شماره ۱۵)

تلفن: ۰۳۱-۳۲۲۲۵۲۵۱-۳
حرف مردم: ۰۳۱-۳۲۲۲۵۲۴۴-۵
امور آگهی ها: ۰۳۱-۳۲۲۲۵۲۵۸

چاپ: موسسه جام جم برتر بزرگان

بزرگترین روزنامه استانی در ایران دارای امتیاز ۹۲،۲ در رده بندی مطبوعات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

هفته نامه
ویژه نامه محلات شهر اصفهان

روزنامه فرهنگ
ویژه نامه شهر زندگی و مساله های آن

پیشگام
ویژه نامه پایبندی اصفهان

حکایت
ویژه نامه تاریخ انقلاب اسلامی

گرمترگ مشیت
ویژه نامه میراث و گردشگری اصفهان

تیمیر
رسانه اقتصادی اصفهان

ESFAHAN
ZIBA-Online
en.esfahanzibaonline.ir

ویراستار و دبیر صفحه: مینا ایزدی

شفاف سازی درباره یک «عدد»

آیا اصفهان واقعا ۷۲ همت مالیات می دهد و ۷ همت بودجه دریافت می کند؟

مینا
ایزدی

دبیر گروه اقتصاد

«اصفهان ۷۲ همت مالیات پرداخت کرده و ۷ همت از بودجه جاری کشور استفاده کرده است» این خبری است که امیر کشانی، رئیس اتاق بازرگانی اصفهان در همایش بررسی چالش های ارزی اعضای اتاق بازرگانی اصفهان در سالن همایش های اتاق بازرگانی که با حضور محمدرضا فرزین، رئیس کل بانک مرکزی برگزار شد اعلام کرد. پس از درج این خبر در روزنامه اصفهان زیبا مخاطبان به این موضوع واکنش نشان دادند و حالا این پرسش در آذهان اصفهانی ها مطرح شده است که آیا واقعا اصفهانی ها یک همت مالیاتی که می دهند از بودجه کشور استفاده می کنند؟

این خبر دست به دست چرخید و واکنش مخاطبان به گوش مهدی طغیانی، نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی هم رسید. طغیانی به این خبر واکنش نشان داده و در شبکه های اجتماعی با صراحت اعلام کرد که رقمی که آقای کشانی در همایشی که با حضور رئیس کل بانک مرکزی اعلام کرده است فقط مجموع بودجه عمرانی یا تملک دارایی های سرمایه ای استانی هست. برای روشن شدن این موضوع با نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی صحبت کردیم تا توضیحات بیشتر را از زبان مهدی طغیانی بشنویم.

■ هزینه عمرانی استانی ۷ همت است
نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی به اصفهان زیبا می گوید: باید هزینه های استانی و ملی را از یکدیگر تفکیک کرد؛ بخشی از هزینه های جاری، ملی و بخشی از هزینه های جاری نیز استانی است و بخشی از هزینه های عمرانی نیز جاری و بخشی استانی است؛ پرداختی برخی دستگاه ها به عنوان مثال وزارت آموزش و پرورش ملی است؛ یعنی از طریق

خزانه ملی این پرداختی ها انجام می شود؛ بنابراین هزینه های این دستگاه ها جزو هزینه های جاری ملی به شمار می رود؛ اما در مقابل هزینه برخی دستگاه ها از طریق خزانه استان پرداخت می شود و این هزینه ها استانی به حساب می آید.

مهدی طغیانی ادامه می دهد: بخشی از هزینه ها نیز جزو هزینه های عمرانی یا تملک دارایی های سرمایه ای است مانند ساخت راه که یک طرح ملی به شمار می رود و هزینه های این طرح از طریق خزانه ملی پرداخت می شود در مقابل اما بخشی از هزینه های عمرانی نیز استانی است در واقع یکسری پروژه های کوچک عمرانی از طریق خزانه استان تأمین مالی می شوند؛ عددی که آقای کشانی، رئیس اتاق بازرگانی اصفهان مطرح کردند یعنی ۷ همت هزینه عمرانی استانی است. یعنی تملک دارایی سرمایه ای استانی ۷ همت است و هزینه جاری استانی ما نیز ۳/۵ همت است؛ بنابراین برای محاسبات باید هزینه جاری ملی استان و هزینه تملک ملی استان استخراج شود.

■ استان ها بیش از پرداخت مالیات دریافتی دارند

نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی با ذکر یک مثال خاطرنشان می کند: ۳۰ هزار معلم در استان داریم که حقوق این معلمان را آموزش و پرورش پرداخت می کند.

این معلمان به طور میانگین ۱۵ میلیون تومان تا ۲۰ میلیون تومان حقوق دریافت می کنند؛ بودجه معلمان استان بالای ۱۰ همت در سال است؛ ولی در آمارها این پرداخت ها را استانی در نظر نمی گیریم؛ چون پرداخت ها از طریق خزانه ملی انجام می شود و جزو اعتبارات وزارت آموزش و پرورش است که به صورت ملی برای تمام کشور پرداخت می شود.

طغیانی می افزاید: هزینه عمرانی ملی در استان نیز از طریق سازمان برنامه و بودجه و خزانه ملی پرداخت می شود. اعداد تملک استانی، جاری استانی، جاری ملی و تملک ملی را باید استخراج کرد و سپس محاسبه کرد که سهم استان چقدر

می شود؛ اما به طور معمول استان ها بیش از مالیاتی که پرداخت می کنند دریافتی هزینه دارند و تقریباً همگی بدهکار خزانه هستند پیش تر نیز منابع از طریق درآمد های نفتی تأمین می شد ولی الان بیشتر از طریق اوراق تأمین می شود.

■ فقط بخشی از عدد در همایش اعلام شد

وی خاطرنشان می کند: در همایش بررسی چالش های ارزی فعالان اقتصادی اصفهان فقط بخشی از عدد را آقای کشانی، رئیس اتاق بازرگانی اصفهان اعلام کردند. ۷ همت مجموع بودجه عمرانی یا تملک دارایی های سرمایه ای استانی ما هست؛ اما اینکه سهم بقیه اجزا چقدر است را باید محاسبه کرد در واقع ما باید بررسی کنیم که در بخش های آموزش و پرورش، وزارت علوم، دستگاه نظامی و... در استان چقدر سهم داریم و موارد ملی را هم باید اضافه کنیم و در آخر محاسبه کنیم که سهم استان چقدر هست؟

■ سپرده ها در استان هزینه نمی شود
در همایش بررسی چالش های ارزی فعالان اقتصادی اصفهان با حضور رئیس کل بانک مرکزی، گلایه یکی از فعالان اقتصادی استان این بود که بیشترین سهم سپرده ها را در استان داریم؛ ولی میزان اندکی از این سپرده ها در استان ما مصرف می شود و در کمال تأسف در سایر استان ها مصرف می شود. این فعالان اقتصادی با صراحت اعلام کرده که «مانمی توانیم زحمت بشکیم و حاصل زحمتمان در سایر استان ها هزینه شود.»

■ نسبت تسهیلات در سپرده در اصفهان پایین است

از این رو این موضوع را نیز با مهدی طغیانی مطرح کردیم. نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی در پاسخ به پرسش اصفهان زیبا درباره سهم اصفهان از سپرده های بانکی و خروج سرمایه ها از استان بیان می کند: مانده سپرده ها در نظام بانکی عدد مشخصی است بسته به حجم کسب و کار و گردش مالی استان دارد. شرکت های بزرگ در استان مستقر هستند که بخشی از گردش مالی آنها در پایتخت انجام می شود با این حال گردش مالی سپرده ها در استان بالاست اما اینکه چقدر از این عدد داخل استان هزینه می شود عدد بالایی نیست.

■ برای افزایش اختیارات استانی رایزنی کردیم

طغیانی اذعان می کند: نسبت تسهیلات به سپرده پایین است و ما در کشور در رتبه میانه هستیم. در صحبت با آقای فرزین، رئیس کل بانک مرکزی درخواست کردیم که این عدد با افزایش اختیارات شعب بانکی در استان افزایش یابد. اختیارات شعب بانکی در استان پایین است در حالی که اختیارات شعب بانکی در پایتخت بالاست و کسب و کارها ترجیح می دهند کسب و کارشان را به پایتخت منتقل کنند. نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی تأکید می کند: این وضعیت نیازمند حمایت بانک مرکزی و بانک ها است تا با افزایش اختیارات شعب استانی، تسهیلات بیشتری در داخل استان ها ارائه شود و رشد اقتصادی محلی تقویت شود.

مفقودی برگ سبز و سند کمپانی خودرو

برگ سبز و سند کمپانی خودرو رانا TU5 به شماره پلاک ایران ۱۳- ۲۴۳- ۲۳ مدل ۱۳۹۲ به شماره موتور 160B0015568 و شماره شناسی NAAU01FE6DT012404 و شماره وین 2404 IRFC921V22I012404 به رنگ نقره ای متالیک مالکیت آقای محمد عشاقی به کد ملی ۱۲۸۱۶۱۳۳۹۱ مفقود گردید و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده (نوبت دوم) شرکت شهروکار (سهامی خاص)

به شماره ثبت ۹۶۳۹۹ و شناسه ملی ۱۰۲۶۰۳۰۷۲۵۳۳
باتوجه به عدم حدنصاب لازم جهت تشکیل جلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۷ بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت شهروکار (سهامی خاص) دعوت می شود در جلسه مجمع عمومی فوق العاده (نوبت دوم) که راس ساعت ۱۱ صبح روز دوشنبه ۱۴۰۴/۰۷/۲۸ واقع در اصفهان، سه راه حکیم نظامی، خیابان دانشگاه، مجموعه ۲۲ بهمن، سالن همایش کوثر تشکیل می گردد، حضور بهم رسانند.

دستور جلسه مجمع:

- ۱- تصمیم گیری در خصوص افزایش سرمایه شرکت
- ۲- تغییر موضوع فعالیت و اصلاح ماده مربوطه در اساسنامه
- ۳- تغییر تعداد اعضای هیئت مدیره و اصلاح ماده مربوطه در اساسنامه

هیئت مدیره شرکت شهروکار (سهامی خاص)

«آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالیانه»

شرکت توسعه مجتمع های سیاحتی، فرهنگی و ورزشی سپاهان (سهامی خاص) ثبت شده به شماره ۱۴۲۰۱ و شناسه ملی ۱۰۲۶۰۳۰۵۲۰۲۳

بدین وسیله از کلیه سهام داران شرکت دعوت می گردد در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه که در پردیس سینمایی شهر رویاها به کد پستی ۸۱۷۴۶۴۷۳۳۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۳۰ ساعت ۱۲:۳۰ برگزار می گردد حضور به هم رسانند.

دستور جلسه مجمع:

۱. استماع گزارش هیئت مدیره شرکت در خصوص عملکرد منتهی به ۱۴۰۴/۰۳/۳۱
۲. استماع گزارش بازرسی قانونی شرکت
۳. تصویب صورت های مالی منتهی به تاریخ ۱۴۰۴/۰۳/۳۱
۴. انتخاب حسابرس و بازرسی قانونی شرکت
۵. انتخاب اعضای هیئت مدیره
۶. تعیین روزنامه رسمی جهت درج آگهی های شرکت
۷. سایر موارد مرتبط با این مجمع

منصور خابانی - رئیس هیئت مدیره

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالیانه (نوبت دوم) شرکت شهروکار (سهامی خاص)

به شماره ثبت ۹۶۳۹۹ و شناسه ملی ۱۰۲۶۰۳۰۷۲۵۳۳
باتوجه به عدم حدنصاب لازم جهت تشکیل مجمع عمومی عادی سالیانه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۳ بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم شرکت شهروکار (سهامی خاص) دعوت می شود در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه (نوبت دوم) که راس ساعت ۹ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۸ واقع در اصفهان، سه راه حکیم نظامی، خیابان دانشگاه، مجموعه ۲۲ بهمن، سالن همایش کوثر تشکیل می گردد، حضور بهم رسانند.

دستور جلسه مجمع:

- ۱- استماع گزارش هیئت مدیره و بازرسی قانونی
- ۲- بررسی و تصویب صورت های مالی سال منتهی به ۱۴۰۴/۳/۳۱
- ۳- چگونگی تقسیم سود سال منتهی به ۱۴۰۴/۳/۳۱
- ۴- انتخاب اعضاء اصلی و علی البدل هیئت مدیره
- ۵- انتخاب بازرسی اصلی و علی البدل و حسابرس شرکت
- ۶- انتخاب روزنامه جهت درج آگهی های شرکت
- ۷- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی می باشد

هیئت مدیره شرکت شهروکار (سهامی خاص)

اطلاعیه منطقه ۱۴ شهرداری اصفهان (نوبت دوم)

مالکین و متصرفین محترم: وراث مرحوم حاج رضا داودی (آقایان سید جعفر، جلال، جمشید، جمال و خانم ها شهناز، شهین، بدرالسادات همگی داودی) و محمد داودی و دیگر مالکین و متصرفین احتمالی باتوجه به آن که ملک تصرفی شما واقع در اتوبان فرودگاه، ووبروی پمپ بنزین از پلاک ثبتی ۱ اصلی بخش ۱۸ ثبت اصفهان در طرح زیر گذر شهید رئیسی حصه قرار گرفته، لذا بدینوسیله از شما دعوت می گردد بادر دست داشتن اسناد و مدارک دال بر هویت و حقوق مالکانه و متصرفانه در جلسه کمیسیون معوض رأس ساعت ۸ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۵ مهر ماه ۱۴۰۴ به شهرداری منطقه ۱۴ اصفهان واقع در خیابان آیت اله غفاری، مقابل حرم حضرت زینب (س) مراجعه فرمایید.

